

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 7. augusti 2018. aasta otsus (Tallinna Ringkonnakohtu eelotsusetaotlus – Eesti) – Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A. versus Deepak Mehta

(Kohtuasi C-521/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Intellektuaal- ja tööstusomand — Direktiiv 2004/48/EÜ — Artikkel 4 — Kaubamärgiomanike kollektiivse esindamise organisatsiooni õigus pöörduda kohtusse — Direktiiv 2000/31/EÜ — Artiklid 12 – 14 — Selliste IP-aadresside rentimise ja registreerimise teenuste osutaja vastutus, mis võimaldavad domeeninimesid ja veebisaitte kasutada anonüümselt)

(2018/C 352/19)

Kohtumenetluse keel: eesti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tallinna Ringkonnakohtus

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A.

Kostja: Deepak Mehta

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta artikli 4 punkti c tuleb tõlgendada nii, et liikmesriikidel on kohustus sellist kaubamärgiomanike kollektiivse esindamise organisatsiooni, nagu on kõne all põhikohtuasjas, tunnistada isikuna, kellel on õigus nõuda direktiivis ette nähtud õiguskaitsevahendite kohaldamist kaubamärgiomanike õiguste kaitseks enda nimel ja nende õiguste teostamiseks enda nimel kohtusse pöörduda, tingimusel et riigisisestes õigusnormides peetakse seda organisatsiooni selliseks, kellel on otsene huvi nende õiguste kaitse vastu, ja et need õigusnormid võimaldavad tal selleks kohtusse pöörduda, ning seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) artikleid 12–14 tuleb tõlgendada nii, et vastutuse piirangud, mis on nendes sätetes ette nähtud, on kohaldatavad sellisele isikule, kes on kõne all põhikohtuasjas ning kes osutab IP-aadresside rentimise ja registreerimise teenust, mis võimaldab interneti domeeninimesid kasutada anonüümselt, tingimusel et see teenus kuulub ühte nendes artiklites nimetatud teenusekategoriasse ja et see vastab kõigile asjakohastele tingimustele, kui teenuseosutaja tegevus on üksnes tehnilise, automaatse ja passiivse iseloomuga, mis tähendab, et teenuseosutajal ei ole teadmisi tema klientide poolt edastatava või talletatava teabe kohta ega kontrolli selle üle ning et tal puudub aktiivne roll, mis seisneb viimastele nende internetimüügi tegevuse optimeerimise võimaldamises, ja seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 382, 13.11.2017.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 15. juunil 2018 – Gennaro Cafaro versus DQ

(Kohtuasi C-396/18)

(2018/C 352/20)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Gennaro Cafaro

Vastustaja: DQ

Eelotsuse küsimused

1. Kas ministrite nõukogu esimehe 9. septembri 2008. aasta dekreediga navigatsiooniseadustiku artikli 748 kolmanda lõigu alusel vastu võetud regulatsioon, millega kehtestatakse DQ meresõidupersonali värbamise piirangud ja nähakse konkreetselt ette, et 60-aastaseks saades lõpeb töösuhe automaatselt, on vastuolus määrusega nr 1178/2011⁽¹⁾ osas, milles on ärilise lennutranspordi piloodina töötamise puhul vanuse ülempiiriks kehtestatud 65 aastat, ning kas see määrus on käsitletaval juhul kohaldatav, kui riigisisene eriregulatsioon jäetakse kohaldamata?
2. Teise võimalusena ja juhuks, kui see määrus leitakse olevat käsitletava juhtumi suhtes *ratione materiae* kohaldamatu, esitatakse küsimus, kas eespool viidatud riigisiseseid õigusnormid on vastuolus vanuse tõttu diskrimineerimise keelu põhimõttega, mis on sätestatud direktiivis 2000/78⁽²⁾, ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas (artikli 21 lõikega 1), mida direktiiv 2000/78 konkreetselt väljendab?

⁽¹⁾ Komisjoni 3. novembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1178/2011, millega kehtestatakse tsiviilennunduses kasutatavate õhusõidukite meeskonnaga seotud tehnilised nõuded ja haldusmenetlused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 216/2008 (ELT L 311, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 9).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vilniaus apygardos administracinis teismas (Leedu) 26. juunil 2018 – AW, BV, CU, DT versus Leedu Vabariik, keda esindavad Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos, Bendrojo pagalbos centro ja Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

(Kohtuasi C-417/18)

(2018/C 352/21)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: AW, BV, CU, DT

Vastustaja: Leedu Vabariik, keda esindavad Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos, Bendrojo pagalbos centro ja Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2002/22/EÜ⁽¹⁾, muudetud direktiiviga 2009/136/EÜ⁽²⁾, artikli 26 lõige 5 reguleerib asukohateabe avaldamise kohustust ilma SIM-kaardita mobiilseadmetelt tehtud kõnede puhul?
2. Kas asjaolu, et liikmesriigi õigusnormid lubavad isikutel kõnesid Euroopa ühtsele hädaabinumbrile 112 teha ilma SIM-kaardita seadmetelt, tähendab, et asukohateave peab olema määratav direktiivi 2002/22/EÜ, muudetud direktiiviga 2009/136/EÜ, artikli 26 lõike 5 alusel?